

ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Ρ Ε Θ Υ Μ Ν Η Σ

ΚΥΡΙΑΚΗ
5
ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ
1926

ΕΤΟΣ Δ. ΑΡΙΘΜΟΣ 210

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΝΙΚΟΣ ΑΝΔΡΟΥΛΙΑΚΙΣ

ΑΡΙΘΜΟΣ ΤΗΛΕΦΩΝΟΥ 10

ΠΟΘΕΝ ΕΣΧΕΣ;

Αφ' ης η Δαϊνή λαίλαψ, απομακρύνασα της Δικτατορίας τους Έρακλείς της, έξώθησε τούτους εις ανατροπήν εκείνης, αι Αθηναϊκαί έφημερίδες αποτελούν μακράν, αδιόσπαστον και επάρατον άλυσον Έθνικών βαρχειών της «Δικτατορίας». Η Τυρανία που άλυσόδωσε, δι υπελείφθη εις τον Έλληνικόν Λαόν μετά την έξουθένωσιν της Μικρασίας και την εξαχρείωσιν μεγάλου μέρους των μετέπειτα Κυβερνητών της: την Έλευθερίαν του Λόγου και της Σκέψεως, υπέγραφε, ανά πάσαν Δευτέρα και μίαν Σύμβασιν. Οι άνθρωποι, που ίππεύσαντες της Έξουσίας, επηγγέθησαν «αίματηράς οικονομίας» προς τον Λαόν, καταργήσαντες Δαϊνά Υπουργεία - ως αναμφισβητήτως είναι το Υπουργείον της Έθνικης Οικονομίας, δια να διατηρήσουν άπαν το προσωπικόν των καταργουμένων Υπηρεσιών, ησέλησαν κατά τρόπον άληθώς ανεργθρίαστον κατά των ισχυρών ταμειακών ύπολλειμάτων του Κράτους, διασπαθίσαντες ταύτα μειάζοντάς, των μεθ' ών συνεβάλοντο τρίτων και των ενδιαμέσων. Δουλοποι, αναιδέεις και εις ουδέν αποβλέπουσαι συμβάσεις, βαρύνουσαι το Κράτος, με δλοκλήρα ένατομύρια, υπεγράφοντο, άνθρωποι, ως έρωτικά ραβασάκια των πρώτων φεγγαβολών της Νεότητος. Και ποιος, ηδύνατο να ύψωση την φωνήν του, η να ύψωθή ο ίδιος επάνω από τον βουρ κον της απελπιστικής αυτής πορώσεως, όπου, αίωρούντο άρχοναι; Οι τρομεροί αυτοί

τσαρλατάνοι, από καιρού εις καιρόν, προόδουν και ένα, τον όλυγότερον άμαρτήσαντα, μέχρι του ίκρίωματος, δια να καλυφθούν πίσω από το πτώμα του, αυτοί, οι μεγάλοι καταχρασταί, οι προ ουδενός δειλιώντες, οι κουράσαντες τας σιαγόννας εν τώ τρώγειν, εν τώ των σιαγόνων ο θόρυβος επνίγεται μέσα εις το κράτος του τρόμου, που ανά πάν το Έλληνικόν εξαπέλυσαν, οι Κατακτηταί. Αύτη η σειρά των όργίων δεν άρκει που εφωτίσθη. Ο Λαός, που ανέκτησε τας έλευθερίας του και δύναται μεγαλοφώνως σήμερα να σιέπτεται, δεν άρκειναι εις τα όλλα ταύτα. Ζητεί μείζον άπόμην φώς και τιμωρίαν των κακουργησάντων κατά τα κακουργήματα αυτών. Αι τεράστια περιουσίαι που έσχημάτισαν, οι «πλησιάζαντες» και μόνον την Κατάστασιν και αύτη, εις την σύντομην κορνίζαν των δεκαεσσάρων μηνών, δεν θά έρωτηθή άπλώς πόθεν έσχηματίσθησαν. Ταχεία και επίσημος επαλήθευσις όσον σήμερα και από ημερών ηδη εις μακρά δημοσιογραφικά κατηγορητήρια καταγγέλλονται κατά της «Κατάστασεως» ταχεία δίμη και ταχεία και πραγματική τιμωρία. Ταύτα αξίσι ο Λαός. «Πόθεν έσχεσι;» Ιδού, δι πρέπει να τυρανή τους κακουργήσαντας κατά του Λαού και εν έργηγόρσει και εν ύπνοις, όπως άλλοτε τον Κάιν, το πυρόν έρώτημα της αναζητήσεως του αδελφού που ίδιο χειρώς έφόνευσε.

Ν. ΑΝΔΡΟΥΛΙΑΚΙΣ

ΓΡΑΜΜΑΤΑ ΕΣ ΑΘΗΝΩΝ

ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΙΝ

Δεν έχω καμμιά άμφιβολία ότι η άγαπητή «Δημοκρατία» θά ησθάνθη μεγαλυτέραν ευχαρίστησιν των άλλων δια την οικτρών πτώσιν του Παγκάλου και τουτο διότι έδικαιώθησαν οι άγωνες που διεξήγαγε με τόσον θάρρος και άλτρουισμόν επί 14 μήνες κατά της Δικτατορίας. Είναι εκ των άλλων έφημερίδων της Κρήτης που δεν υπέστειλε την σημαίαν της, μη προσέχουσα τας απειλάς μη δε-

λαζομένη από τας ύποσχέσεις της Τυρανίας, αλλά εις την πρώτην γραμμην ημώνθη των Λαϊκών Έλευθεριών, στηλιτεύουσα τα τελούμενα εις βάρος του Λαού και του Έθνους. Η πτώσις του Παγκάλου όφείλεται βεβαίως εις τον Στρατηγόν κ. Κονδύλην, αλλά κυρίως εις την δυσφορίαν όλόκληρου του Έθνους, ητις δεν ηδύνατο παρά να έχη απήχησιν και εις αυτά τα Δημοκρατικά

τάγματα. Συντελέσθη αναίμακτος και έντός ελαχίστου χρόνου διότι ουδέι ειχε μείνει πιστός εις τον Τυρανίσκον αυτόν. Ο Εφιάλης όστις επεκάθητο εις το στήθος ενός όλόκληρου Έθνους έπεσε υπό τας άρδς και κατάρας αυτού. Είναι άπερίγραπτος η άποστροφή και το μίσος που ειχε προκαλέσει ο Ταρταρίνος αυτός εις όλον τον κόσμον. Γι' αυτό η μεγάλη έξέγερσις, η ζωηρά άξίωσις του Λαού όπως δικασθή και αυτός και οι δούλοι του αυστηρώς και ταχέως δια τα τόσα άνομήματά των. Και δικαίως. Είναι άπάνταστα τα όργια που έτελέσθησαν εις το διάστημα των 14 αυτών μηνών. Αι έφημερίδες δημοσιεύουν από ημερών συμβάσεις της άμαρτωλής Καταστάσεως. 350 τον αριθμόν, όλας ληστρικάς μετά του Δημοσίου. Εν τώ έκρευούσαν μικρολαποδύτες, αυτός και οι προ αυτών επλούτιζαν με τας συμβάσεις υπό το βάρος των όποιών το Έθνος θά καμφθή οικονομικώς. Και δι' αυτό η Κοινή Γνώμη αξίσι όπως λογοδοτήσουν όλα τα πολιτικά περιτρίμματα που έδέχθησαν να ύπηρετήσουν την Δικτατορίαν. Εν τώ μεταξύ ηρχισε και συνεχίζεται ο κανγιάς δια το έκλογικόν σύστημα. Η Κυβέρνησις Κονδύλη κερηουμένη ύπερ της αναλογικης, έδημοσίευσε ηδη το Διάταγμα που την εισάγει εις τας προσεχεις έκλογάς. Την 24ην Οκτωβρίου θά κληθή ο Λαός να έκλέξη τους αντιπροσώπους του και κύριος των τυχών του πλέον θά δυνηθή να έξέλθη εκ των έρειπίων τα όποια του έκληροδότησε η 14 μηνος τυρανία της ληστρικης συμμορίας Παγκάλου και Σία.

Ν. Χ. ΑΣΚΟΥΤΗΣ

ΜΙΑ ΕΟΡΤΗ ΣΤΗ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΝ

Η ένταύθα Κρητική αδελφότης όργάνωσε μιá εορτή ύπερ των πεσόντων Κρητών κατά τον πανευρωπαϊκόν πόλεμον ητις επένυχε καθολοκληρίαν.

Επήμερωσε η 22 Αυγούστου έ. έ. ημέρα ητις ειχε όρισθ δια τον άνω σκοπόν, και από παντού της Ελλάδος ευρέθησαν ένταύθα αντιπροσωπία Κρητών δια να αποτίσωσιν φόρον ευγνωμοσύνης σε κείνους που την ιδιαίτεραν των πατρίδα και όλόκληρον την Ελλάδα έδόξασαν δια του θανάτου των.

Ολόκληρος ο Κρητικός κόσμος της Θεσσαλονίκης ευρέθη εις συναγεμών και μαζί με τους λοιπούς συμπατριώτας των ησαν έτοιμοι για να μεταβώσιν εις τον τόπον της έξορησεως της Μητροχίας Κρητών την 5 Σεπτεμβρίου 1918 εν Άκιν τέλει ένθα ειχε στηθ ή αναμνηστική στήλη τη πρωτοβουλία της Κρη-

τικής Αδελφότητος Θεσσαλονίκης, και όλη μαζί να πέμψωσιν την άθάνατην ευγνωμοσύνην των σε κείνους που και πάλιν η Κρήτη προσέφερεν ύπερ της γενικής έλευθερίας. Όλοι μαζί να στεφανώσωσιν με τα στεφάνα διάφνης τους ένδόξους ηρωούς της ημέρας εκείνης που με την άγάπην των προς την Πατρίδα και με τον άθάνατον ηρωισμόν των μεγαλούργησαν και έδόξασαν τα Έλληνικά όπλα και όχι μόνον αυτό, αλλά και άφησαν αυτώ τους συμμάχους Λαούς να άντιληφθώσιν την άπαράμηνλη Έλληνικήν όρμήν. την παραδειγματική Έλληνική αυτοθυσία, το Έλληνικό πατριωτικό ασήμα την άστραπήν της Έλληνικής λόγης και εν γενει την χαρακτηριστικήν περιφρόνησιν προς τον θάνατον του Έλληνοσ στρατιώτου.

Ητο πλείη η 6 1/2 προώνη ώρα της ημέρας ταύτης και η άμαξιοστοχία με υπερχιλίους Κρητας έξεκίνησεν προς τον προσορισμόν της άφήσασα άπαντας τους στρατιωτικώς ύπερ τους 200 διότι κείνη τη στιγμή έλήρθη η γαρσοσιά είδησις προί της καταλύσεως της τυρανίας και έκλήθησαν παρά του Γ. Σ. Σηρατού τα επανέλθωσιν εις τα Συντάγματά των, ές ου και δεν μετέσχον και οι έκσημοι οίτινες ειχον δηλώσει συμμετοχήν.

Η άμαξιοστοχία φθάνει εις Κιλκίς ένθα κάνει στάσιν δια να παραλάβη άπ' εκεί και άλλους Κρητας και αντιπροσωπείας Λαού Μακεδονικου.

Μετ' ολίγην ώραν φθάνει εις Δοϊράνη ένθα διακόπτει το ταξείδιόν της η άμαξιοστοχία και ο Σεβαστ. Μητροπολίτης Παλλαινης ψάλλει δέησιν ύπερ των εκεί πεσόντων Κρητών.

Λίγα λεπτά όργότερον φθάνει εις Πόποβα, ένθα σταματά επί 20 λεπτά και εκεί προ μιας ετημένης στήλης με την έπιγραφήν «έντεθθεν έξορησος η Μητροχία Κρήτης την 5 Σεπτεμβρίου 1918» ψάλλεται έπίσης έτέρα έπιμνημόσυνοσ δέησις ύπερ των εκεί ταφέντων Κρητών.

Την 10ην δε άκριβώς ώραν φθάνει εις Άκιν Τελη όπου ειχεν στηθ ή μαρμαρίνη ώρασιόατή αναμνηστική στήλη πλέον των 2 1/2 μέτρων ύψους. Κάτασκη και σεμνή με διάρτινο στεφάνια και την έπιγραφην «Η Παγκρήτιος Αδελφότης εν Μακεδονία προς τους πεσόντας 520 Αξίωματικούς και όσάκτας».

Απερίγραπτος είναι τη στιγμή αύτη η συγκίνησις όλου του αλήθους ο καθείς όταν αντιμετώπιζε την στήλην ταύτην ητις κείνη την στιγμήν έστολιζετο είσέτι, με μίαν κνανόλευκον σημαίαν και ένα αναμμένο κανδύλι, άπεκαλύπτετο και δεν ηδύνατο πλέον να συγκρατήση τα δάκρυα, αλλά άθελα πλά έρρεον από τους όφθαλμούς του.

Μία Διμοιρία Στρατού ύπό τον Άνθόγον Μπριλλάκι παρουσιάζει όπλα και η Μουσική σημαίνει προσοχή διε αρχίζει ο Σεβαστ. Μητροπολίτης την έπιμνημόσυνον δέησιν.

Μετά την δέησιν ταύτην ο κ. Σήφρακις κάμνει τα άποκαλυπτήρια της στήλης ταύτης με ώραίαν προσοχίαν.

Είτα ο κ. Μπιακίς πολιτευτής έξεφώνησε τον έπιμνημόσυνον όστις υπήρξε αληθινά γιομάτος έννοιών. Μετά ταύτα όμίλησαν καίτινες άλλ-